

Om fjorten dage eller mindre
vil Herren banke på min dør,
og det kan ingenting forhindre,
hvad end jeg lever eller dør;
han finder mig i dette øde
imellem levende og døde.

Han bryder med de bare hænder
den sol, som stiger op af hav,
om end han sine fingre brænder
på mørket i den tunge grav
og kaster ild fulgt op af torden
som lutret skærsild over jorden.

Når ilden samles i en stjerne
og bliver til en anden sol,
der nu forsigtigt omend gerne
sig bøjer for den blå viol,
så står den hvide anemone
i evighed på Herrens trone.

Lars Hougaard Clausen